

[Helge Adam Møller]

tendenser til vold, racehad og racisme, som vi har set klart i nogle af vores nabolande både mod nord og syd, heldigvis ikke har vundet indpas her, og jeg mener, at der er to afgørende forudsætninger for, at det heller ikke bliver tilfældet.

Den ene er – og det synes jeg vi er godt i gang med at opfylde i øjeblikket – at debatten om udlændinge, indvandrere og flygtninge bliver lige så naturligt et emne at diskutere som Øresundsbroer, miljø og alt muligt andet. Det var det nok ikke i en årrække, men det er det blevet også i Folketinget. Det synes jeg er godt og rigtigt, for det kan medvirke til, at alle får et godt og klart grundlag at tage stilling på, og det kan aflive nogle myter, som jeg ikke er i tvivl om eksisterer.

Den anden forudsætning er, at man har en lovgivning, som accepteres og forstås af flertallet i befolkningen. Jeg tror, det er utrolig vigtigt, at den udlændingelovgivning, som skal gælde i de kommende år, også af det store flertal findes at være ret og rimelig.

Lad mig slå fast, at jeg tror, det er utrolig få danskere, som ikke fuldt og helt accepterer, at de mennesker, som opfylder FN's flygtningekonvention, altså bliver forfulgt på grund af deres race, tro, religiøse overbevisning osv., selvfølgelig skal have mulighed for at få asyl i Danmark eller i andre lande. Jeg har heller ikke mødt nogen, selv om der kan eksistere enkelte, som ikke også finder det ret og rimeligt, at der sker en vis familiesammenføring med de mennesker, som nu har fået opholdstilladelse i Danmark. Men jeg tror, det er få danskere, som forstår, at ca. 50 pct. af alle de udlændinge, der i øjeblikket søger asyl, overhovedet ikke opfylder kriterierne for at få asyl i Danmark og derfor administrativt og økonomisk belaster det danske samfund urimeligt i de mange måneder, ja, ofte år, før det endeligt bliver afgjort, at de altså ikke opfyldte kriterierne.

Jeg tror også, det er få danskere, der forstår eller kan acceptere, at ikke så få udlændinge gifter sig med en dansker for at kunne opnå opholdstilladelse efter de hidtidige regler og nøjagtig 2 år senere lader sig skille. Jeg tror ikke, man skal snakke med så mange kommuner og med dem, der administrerer borgerlig vielse, før man kan nævne snesevis af den slags eksempler. Jeg tror også, at det er forholdsvis få danskere, der har forståelse for, at der er

nogle enkelte udlændinge, som driver gæk med myndighederne i Danmark og i andre lande ved at søge asyl flere steder og modtage økonomisk bistand fra flere lande. Derfor er det vigtigt, at vi får en lovgivning, hvor den slags ting bliver forhindret eller minimeret, således at den er i overensstemmelse med det, som et stort flertal i befolkningen siger er ret og rimeligt. Det vil også medføre, at de udlændinge, som skal være i Danmark, får en sådan forståelse fra det omgivende samfund, at de kan blive en del af det danske samfund.

Jeg har sagt, at vi kan tilslutte os lovforslaget fuldt ud, men vil nævne et par af de ting, som det beskæftiger sig med.

Bemyndigelsen til, at udlændinge kan kræves fingeraftryk og personfotografi, som jeg kunne forstå Socialdemokratiet var modstander af, synes vi er en både relevant og hensigtsmæssig bemyndigelse. Alle ved, som jeg nævnte før, at der faktisk er nogle asylansøgere, som groft misbruger systemet, ligesom vi ved, at der nu er omkring 0,5 million, som hvert år søger asyl i EF-landene, hvor det for 20 år siden var 25.000. Ganske mange af dem har ikke de samme identifikationspapirer, som enhver dansker har – CPR-bevis, pas osv. – men møder fuldstændig uden noget. Jeg tror, det er i det store flertals interesse, nemlig alle dem, som fuldt lovligt og med gode motiver søger om at komme ind i Danmark eller et andet land, at misbrug forhindres, og jeg tror faktisk, at det er en afgørende forudsætning for, at vi kan forhindre misbrug, at vi på længere sigt får fælles regler i EF og i Norden, således at vi kan sikre os, at vi ved, hvem en asylansøger er, og at han eller hun kun bliver behandlet ét sted.

Lad mig så vende mig til stramningen og effektiviseringen af de forskellige dele af asylbehandlingen, som vi er meget tilfredse med. Vi synes, det er rigtigt, at der bliver mulighed for at frihedsberøve de få asylsøgere, som helt bevidst modsætter sig at blive afhørt af politiet eller direktoratet, og vi synes også, det er rigtigt med strammingerne vedrørende ambassadensøgningerne.

Vi ser meget frem til, at gennemsnitssagsbehandlingstiden kommer ned på de 8-9 måneder, som ministeren anfører i lovforslaget, og vi er endda særdeles positivt indstillet over for forslag, som yderligere kan mindske sagsbe-